

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος
Διακηρύττει.

Ἐν ᾧ ἡ πτώσις τοῦ Μεσολογγίου ἐξέβητο τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν ἐσχατὸν κίνδυνον, ἡ Γ. Ἐθνικὴ Συνέλευσις διακόψασα, διὰ τὸν ἐπικείμενον τοῦτον κίνδυνον, τὰς ἐργασίας της, ἔταξεν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων τῆς κινδυνεύουσας πατρίδος τὰ συγκροτούμενα τῇ Διοικητικῇ Ἐπιτροπῇ μέλη. Οὔτε τὸ μέγεθος τῶν τότε ἐπαπειλουμένων μεγάλων κακῶν, οὔτε ἡ δεινότης τῶν ἐσωτερικῶν περιστάσεων, οὔτε ἡ πασίγνωστος παντελὴς ἀπορία τοῦ ταμείου, οὔτε τὸ ἄλλοθεν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἀνοικονόμητον τῶν κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν δὲν ἔφερον εἰς ἀπελπισίαν τοὺς ὁποίους τὸ ἔθνος ὠνόμασε διοικητὰς του· ἐξ ἐναντίας φιλοτιμούμενοι αὐτοὶ νὰ φανοῦν ἀξίαν τῆς ὑψηλῆς ταύτης τιμῆς καὶ ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους, καὶ πάντα τὰλλα δευτέρως λογιζόμενοι, δὲν ἀντέτειναν, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς τρικυμίας, εἰς τὴν πρίσκλησιν τῆς πατρίδος· ἀλλὰ ἀθιερῶσαντες τὰς ἐλπίδας των εἰς τὴν ἐξ ὕψους ἀντίληψιν, παρρουντες εἰς τὸ φιλοκίνδυνον καὶ φιλελεύθερον τῶν μαχητῶν τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος, καὶ πεποιθότες εἰς τὸν ἐνθερμον καὶ ἐγνωσμένον ἥσαν τῶν φιλελλήνων τῆς Εὐρώπης, ἀνεδέχθησαν τὸ ὑπερμεγα διοικητικὸν βάρος. Αἱ ἐλπίδες των δὲν ἐψεύσθησαν διόλου· ἡ ἀνάστασις τῆς πεσούσης στερεᾶς Ἑλλάδος, ἡ ματαίωσις τῶν κατὰ θάλασσαν τοῦ ἐχθροῦ σχεδίων, καὶ ἡ συστολὴ τῶν κινήματων τοῦ Αἰγυπτίου ἦσαν τὰ πρώτιστα ἀντικείμενα τῆς βαθείας καὶ ταπεινῆς σκέψεως τῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος. Μεγάλαι καὶ πολυεῖδῃ ἐμπόδια ἀπήντησε καθ' ὅλον ἀδιδόνητον ἡ Διοίκησις εἰς τὰς ἐργασίας της, τὰ ὅποια ὑπὸ διαφόροις προσχήμασιν ἐδοκίμαζον ἡ ἰδιότης καὶ ἡ φιλαρχία. Αἱ μηχανορραφαὶ αὗται ἐκλόδισαν τὰς ἐργασίας της, ἀλλὰ δὲν ἔλαττον, χάρις εἰς τὸν προστάτην τῆς Ἑλλάδος Θεόν, καὶ τὴν ματαίωσιν. Ἐνισχυμένοι οἱ Ἕλληνες οὐ φοβέμενοι, καὶ ἐφοδιασμένοι μὲ ἀρθρὰ ἐφόδια τροφῆς

καὶ πολέμου, τὰ ὅποια ὁ ἐνθερμος φιλελληνισμὸς τῆς χριστιανικῆς Εὐρώπης ἐχορήγησεν, ἀνέστησαν καὶ ἐναντίον τῶν ῥαδιουργιῶν τὴν πεσοῦσαν στερεὰν Ἑλλάδα, καὶ τὴν ἐλάμπρυναν ἐκ νέου μὲ τὰς ἐνδοξοὺς πράξεις των, ἔσωσξαν ἐντὸς τοῦ Βισπύρου κατησχυμένον τὸν σουλτανικὸν στόλον, καὶ συνέστειλον τὸν Αἰγύπτιον εἰς τὰς ἀχυρὰς του Δέσεις, ὅπου καὶ ἐφυσυχάζει.

Τὰ συγκροτούμενα τῇ Διοίκησιν μέλη ἐνασχολούμενα εἰς τὰ κοινωφελῆ ταῦτα ἔργα, τὰ ὅποια εὐλόγησεν ὁ Ὑψίστος, ἐδείχθησαν ἐν ταύτῳ καὶ ἀμέτοχα παντὸς σπινθαρτικοῦ σχεδίου, καὶ ἀπέχοντα παντὸς φιλαρχικοῦ σκοποῦ· ἀπέδειξε δὲ τῶν λεγομένων εἶναι τὸ ὅτι, ἐν ᾧ ἅφ' ἑνὸς μέρους ἡγωνίζοντο οἱ διοικούντες, ὅσον ἡλύναντο, ὑπὲρ πατρίδος, ἅφ' ἑτέρου διευθύναντο πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει τὸ δικαίωμα τῆς συγκαλέσεως τῶν πληρεξουσίων, διὰ νὰ συγκαλέσῃ τοὺς πληρεξουσίους εἰς σύσκεψιν περὶ τῶν μεγάλων τοῦ ἔθνους συμφερόντων, καὶ εἰς κατάπαυσιν τῆς ἰδίας τῶν μελῶν διοικητικῆς ἀξίας, καὶ νὰ τοὺς συγκαλέσῃ πρὶν ἀκόμη φθάσῃ ἡ πρὸς καθ' ἑαυτὴν ἀποτὴν Συνέλευσιν προθεσμία, ὁρεγόμενοι νὰ ἔμβουν πάλιν εἰς τὸν χορὸν τῶν ἀπλαν πολιτῶν. Οἱ πληρεξύσιοι δὲν συνήχθησαν καθ' ὅν καιρὸν ἐπροσκλήθησαν ἀπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως· ἐπροσκλήθησαν καὶ ἐκ δευτέρου, ἐπροσκλήθησαν καὶ ἐκ τρίτου, πλην ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν πληρεξουσίων εἰς ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως οὔτε ἕως σήμερον δὲν συνήχη.

Οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος αἰσθηόμενοι ὑπὲρ τινος ἄλλου τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας συγκροτήσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, προτρέπουν διὰ τῆς παρούσης διακηρύξεως τοὺς ἀπόντας πληρεξουσίους νὰ παρρουνσασθῶσιν εἰς τὸν τίπον τῆς Συνελεύσεως, καὶ νὰ παρρουνσασθῶσιν ἀνευ τινὸς ἀναβολῆς, εἰ ἐκπλήρωσιν τῶν μεγάλων χρεῶν, τὰ ὅποια ἐπέβαλεν εἰς αὐτοὺς τὸ ἔθνος· διότι ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικὰ αἰτία ἀποκατασταίνουν ἀναγκαιότεραν τὴν ταχέαν συγκρίτησιν τῆς, καὶ παραλαβῆς ἐν ταύτῳ τὰς ἡμέρας τῆς κυβερνήσεως τοῦ ἔθνους, νὰ τὰς παραδώσιν εἰς χεῖρας ἀξιοτέρας, τὸ ὅστις εἶναι.

ἡ θερμὴ εὐχὴ καὶ ἡ εὐλικρινὴς ἐπιθυμία τῶν διοι-
κούντων.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 28 Δεκεμβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος

Ἀνδρέας Ζαήμης. Σ. Τρικούπης.

Δ. Τζαμαδός. Ἰωάννης Βλάχος.

Π. Μαυρομιχάλης. Κ. Ζώτος.

Ἀ. χ. Ἀναγύρου. Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

Ἀ. Μοναρχίδης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Γ. Γλαράκης.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Γ. Γλαράκης.

Ἐγχώρτοι εἰδήσεις

Ἐξ Αἰγίνης.

Ὁ στρατηγὸς Ἰωάννης Νοταρᾶς διετάχθη πρὸ και-
ροῦ νὰ ἐκστρατεύσῃ εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' ἐ-
σωτερικὰ αἰτία τὸν ἐμπόδισαν ἕως τώρα· διαταχθεὶς
δὲ καὶ ἐσχάτως παρὰ τῆς σεβαστῆς Διοικήσεως, ἐξ-
ωμάλισε πᾶν ἐμπόδιον, καὶ ἰδοὺ ἐκστρατεύει. Ἀπε-
φάσισε νὰ τρέξῃ καὶ αὐτὸς τὸ εἰς τὴν ἀνατολικὴν
Ἑλλάδα ἀνοιχθὲν ἑνδοξὸν στάδιον, καὶ νὰ ἀγωνισθῇ ὑπὲρ
τῶν κλεινῶν Ἀθηνῶν. Ἐκδίδομεν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου
τὴν ἀναφερὰν πρὸς τὴν Διοίκησιν περὶ τῆς γενναίας
ἀποφάσεώς του.

Πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς
Ἑλλάδος.

Καθὼς καὶ σήμερον τὸ πρῶτ' ἀνέφερον πρὸς τὴν Σ.
Διοίκησιν ὅτι ἐκκινῶ μὲ ὅσους στρατιώτας ἔχω ἐτοι-
μους, καὶ ἔρχομαι εἰς τὸ Καλαμάκι, ταύτῃ τῇ ὥρᾳ
περὶ τὴν δωδεκάτην τῆς ἡμέρας ἔφθασα ἐνταῦθα, ὅπου
καὶ ἐστρατοπεδεύσα· μένω δὲ ἐνταῦθα ἕως τὴν αὔριον,
διὰ νὰ συναχθῶσι καὶ τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου διά-
φορα μισθωτὰ τάγματα, συμποσούμενα εἰς χιλίους
τριακισίους στρατιώτας, καὶ ἅμα φθάσωσιν ἐκστρα-
τεύω, καθὼς διετάχθη.

Αὐτόχθονας στρατιώτας Κορινθίους δὲν ἐπῆρα μαζί
μου· ἐπειδὴ οἱ μὲν ἔχοντες προθυμίαν νὰ μὲ ἀκολου-
θήσωσιν, ἐμπυδίζονται φοβούμενοι τοὺς ὀπισθεν ἀντε-
νεργούντας· τοὺς δὲ νὰ βιάσω νὰ μὲ ἀκολουθήσωσι δὲν
ἠθέλησα, διὰ νὰ μὴ στοχασθῶσιν ὅτι ἔχω ἐπιθυμίαν
ἐκδικήσεως. Ὅθεν ἂς διατάξῃ ἡ σεβαστὴ Διοίκησις
ὅπως ἀνήκει, διὰ νὰ μὲ ἀκολουθήσωσιν εἰς αὐτὴν τὴν
ἐκστρατείαν καὶ οἱ αὐτόχθονες.

Παρακαλῶ τὴν Σ. Διοίκησιν νὰ μὲ προφθάσῃ μὲ
τὰ ἐπιτήδεια, καὶ νὰ μὲ δώσῃ τὴν εὐχὴν της, ὅπως

φανῶ νικητὴς, καὶ ἄξιός τοῦ ὅποιον πρὸς ἐμὲ ἐν-
πιστεύθη ἔσγυ.

Μένω μὲ τὸ προσήκον σέβας

Ἀπὸ Καλαμάκι 25 Δεκεμβρίου 1826.

Εὐπειθὴς εἰς τὰς διαταγὰς Σας

Ἰωάννης Νοταρᾶς.

Ἐπαινοῦντες δικαίως τὸν στρατηγὸν Νοταρᾶν· διότι ὑ-
πήκουσε τέλος εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως, καὶ
εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος· δὲν ἠμποροῦμεν νὰ μὴ προ-
τρέψωμεν καὶ τὸν ἀντιστράτηγον Π. Νοταρᾶν, ν' ἀκολου-
θήσῃ καὶ αὐτὸς τὸ παράδειγμα ἐκείνου. Κανεὶς δὲν δο-
ξάζεται εἴτε πρὸς ὁμογενεῖς πολεμῶν, εἴτε ἀδιαφορῶν
εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς πατρίδος, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς
μαχόμενος, καὶ ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνιζόμενος. Τοῦτο τὸ
στάδιον εἶναι ἑνδοξὸν καὶ ἑντιμον, καὶ ἐκεῖνο ἄδοξον καὶ
ἄτιμον, καὶ ὅστις ἔχει φιλοτιμίαν, τὸ ἑνδοξὸν πρέπει
νὰ τρέχῃ, καὶ ὅχι τὸ ἄδοξον. Ἐκατὸν νίκας ἂν νικήσῃ
τις πρὸς ἀδελφοὺς μαχόμενος, ἑκατὸν κηλίδας ἀτιμί-
ας προσάπτει εἰς ἑαυτὸν, ἐν ᾧ μία νίκη κατὰ τῶν ἐχ-
θρῶν εἶναι ἱκανὴ εἰς εὐκλειαν, καὶ εἰς αἰώνιον δόξαν.
Ἄς μιμηθῇ λοιπὸν καὶ ὁ ἀντιστράτηγός τὸ παράδειγμα
τοῦ στρατηγοῦ, καὶ ἂς παύσῃ ἀπὸ τῶν ἐμφυλίων ταραχῶν,
αἱ ὁποῖαι φέρουσι πρὸς τὴν βλάβην καὶ ἀτιμίαν εἰς τὴν
πατρίδα, καὶ ἂς σπεύσῃ ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ, ἂν δὲν θέ-
λῃ νὰ φανῇ πάντῃ ἀφιλότιμος.

Ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν Ἀστέρα ἀπὸ 21 Ὀκτωβρί-
ου τὰ ἀκόλουθα:

« Εἶναι ἤδη μῆνες τινὲς ἀφ' ὅτου ἀνηγγείλαμεν,
ὅτι αἱ μεγάλαι δυνάμεις ἠνώθησαν εἰς τὸ νὰ ἐμπωδί-
σωσι τὴν ἔκχυσιν τοῦ χριστιανικοῦ αἵματος εἰς τὴν
Ἑλλάδα. Ὅλαι αἱ ξέναι ἐφημερίδες καὶ αἱ Γαλλικαὶ
ἔσπευσαν εἰς ὑποδοχὴν αὐτῆς τῆς ἐλπίδος. Ὁ Times
εἰς πολλὰ ἄρθρα ἠθέλησε ν' ἀποδώσῃ τὴν τιμὴν αὐτῆς
τῆς ἀποφάσεως εἰς δύο μόνον αὐλὰς. Ἀλλὰ νομίζομεν
ὅτι δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ἡ ἀ-
πόφασις αὕτη εἶναι κοινὴ ὅλων τῶν μεγάλων δυνάμεων,
καὶ τὴν πρώτην τοῦ Ὀκτωβρίου εἰς τὴν Κωνσταντινού-
πολιν δὲν ἐγένετο ἄλλος λόγος εἰμὴ περὶ κινήματων γι-
νομένων ἐκ συμφώνου παρὰ τῶν ἀπεσταλμένων τῶν με-
γάλων δυνάμεων εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχωσιν ὅ,τι τόσον ἀνυ-
πομόνως παρ' ὅλων τῶν φίλων τῆς ἀνθρωπότητος προσ-
δοκᾶται. »

« Εἰς μάτην λοιπὸν πολλαὶ φιλελεύθεροι ἐφημερίδες,
ἐξηγοῦσαι κατὰ τὴν ἐαυτῶν ἀρέσκειαν μίαν φράσιν τοῦ
Μονίτορος, παριστανομένην παρ' αὐτῶν εἰς γενικὴν ἔννοι-
αν, ἃν καὶ αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰμὴ εἰς μερικὸν πρᾶγ-
μα, θέλουσι νὰ πιστοποιήσωσιν ὅτι πᾶσα προσδοκία
ἀποφάσεων κοινῶν τῶν μεγάλων δυνάμεων ἐματαιώθη. »
Ἡ κοινὴ ὅλων ὁμοῦ τῶν μεγάλων δυνάμεων σύμπραξις

ἀπεδεικνύει ψευδεῖς τὰς διαβεβαιώσεις αὐτῶν, καὶ ἡ ἰε-
ρά σύμμαχία θέλει κατασταθῇ διὰ τούτου ἀξιοτέρα,
εἰπερ ἄλλοτε ποτὲ, τοῦ ὀνόματός της. »

Ἐπὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς συγκλήτου ὁ βασιλεὺς τῆς Μεγά-
λης Βρεταννίας εἶπε τὸν ἀκόλουθον λόγον :

Μιλόρδοι καὶ Κύριοι !

Σὰς συνεκάλεσα κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν, διὰ νὰ
σὰς κοινοποιήσω τὰ ὅποια ἔκρινα ἀναγκαῖα νὰ λη-
φθῶσι μέτρα τὸν Σεπτέμβριον μῆνα περὶ τῆς εἰς τοὺς
λιμένους τοῦ ἠνωμένου βασιλείου εἰσαγωγῆς εἰδῶν τι-
νῶν ξυκοῦ σίτου, τὰ ὅποια ἕως τότε δὲν ἦσαν δε-
κτὰ κατὰ τοὺς νόμους.

Ἐπερόσταξα νὰ σὰς παρουσιασθῇ ἀντίγραφον τῆς ἐν
τῷ συμβουλίῳ ἐκδοθείσης διαταγῆς κατ' ἐκείνην τὴν
περίστασιν, καὶ εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι θέλετε εὐρεῖ
λόγους ἱκανοὺς, εἰς τὸ νὰ δώσητε τὸ κύρος σας εἰς
τὰ διαταττόμενα, καὶ νὰ τὰ φέρητε εἰς πραγματικὴν
ἐκτέλεσιν.

Μετὰ μεγάλης μου εὐχαριστήσεως δύναμαι νὰ σὰς
πληροφορήσω, ὅτι αἱ ἐλπίδες, αἵτινες ὑπῆρχον εἰς
τὸ τέλος τῆς παρελθούσης συνελεύσεως τῆς συγκλήτου,
περὶ τῆς καταπαύσεως τοῦ πρὸς τοὺς Βιρμάνους πο-
λέμου, ἀπεδείχθησαν ἀληθεῖς, καὶ ὅτι ἡ κατ' ἐκεῖνα
τὰ μέρη γενομένη εἰρήνη εἶναι κατὰ πολλὰ ἔντιμος
εἰς τὰ Βρεταννικὰ ὅπλα, καὶ εἰς τὸ ἐν τῇ Ἰνδία
συμβούλιον τῆς Βρεταννικῆς διοικήσεως.

Παρ' ὅλων τῶν ξένων δυνάμεων λαμβάνω συνεχῶς
διαβεβαιώσεις περὶ τῆς ἐνθέρμου αὐτῶν ἐπιθυμίας εἰς
περιποίησιν καὶ διατήρησιν τῶν περὶ εἰρήνης σχέσεων,
καὶ τῆς φιλικῆς ὁμοφωνίας.

Μετὰ σπουδῆς ἀκαταπαύστου καταγίνομαι, καὶ μό-
νος ἐγὼ, καὶ ἠνωμένος μετὰ τῶν συμμάχων μου, τό-
σον εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσω τὰς προόδους τῶν ὑπαρχόν-
των πολέμων, ὅσον καὶ εἰς τὸ νὰ προλάβω τὴν δια-
κοπὴν τῆς εἰρήνης εἰς διάφορα τοῦ κόσμου μέρη.

Κύριοι τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συνεδρίου !

Διέταξα, νὰ ἐτοιμασθῶσιν οἱ ὑποθετικοὶ λογαρια-
σμοὶ διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος, καὶ ἐν καιρῷ θέλουν σὰς
παρουσιασθῇ.

Θέλω φροντίσει, νὰ γενῶσι μετὰ πάσης τῆς προ-
συχῆς εἰς τὴν οἰκονομίαν, τὴν ὁποίαν θέλουν συγ-
χωρήσει αἱ χρεῖαι τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Ἡ δυστυχία, ἥτις κατὰ τὸ παρελθὸν δωδεκάμηνον
διάστημα κατεβάρυνε τὰς ἐμπορικὰς καὶ χειρονακτικὰς
κλάσεις τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων, ἔβλαψε τινὰς σημαν-
τοὺς κλάδους τῶν εἰσοδημάτων ἀλλ' ἔχω τὴν εὐχα-
ρίστησιν, νὰ σὰς πληροφορήσω, ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ θα-
λάσση τοῦ τόπου δὲν ἐδοκίμασε καμμίαν τοιαύτην ἐλάτ-
τωσιν, ὥστε νὰ ἐνσπεύρη τινὰ φόβον, ὅτι αἱ μεγάλαι
πηγαὶ τοῦ πλούτου καὶ τῆς εὐτυχίας ὀλιγόστευσαν.

Μιλόρδοι καὶ Κύριοι !

Βαθέως μ' ἐλύπησαν τὰ μεγάλα παθήματα, τὰ ὅ-
ποια πρό τινος καιροῦ ἐδοκίμασαν τὰ χειρονακτικὰ τμή-
ματα τοῦ τόπου, καὶ ἐθεώρησα μετὰ πολλῆς εὐχαρι-
στήσεως τὴν σπανίαν ὑπομονὴν, μεθ' ἧς τὰ ὑπέφερον.

Ἡ ταπεινώσις, τὴν ὁποίαν ὑπέφερον τὸ ἐμπόριον
καὶ τὰ ἐργόχειρα τοῦ τόπου, ἐλαττώθη βραδύτερον ἢ
ὅσον ἐνόμιζον ἐμαυτὸν ἱκανὸν νὰ προῖδω. Ἀλλ' ἔχω
σταθερὰν πεποίθησιν, ὅτι ἡ ἐλάττωσις αὕτη θέλει
προσδεύει εἰς τὸ ἐξῆς βαθμὴδόν, καὶ ὅτι δὲν εἶναι
μακρὰν ὁ καιρὸς, καθ' ὃν, διὰ τῆς θείας Προνοίας,
τὸ ἐμπόριον, καὶ ἡ βιομηχανία θέλουνσιν ἀναλάβει καθ'
ὅλον τὸ ἠνωμένον βασίλειον τὴν συνήθη αὐτῶν ἐνέργειαν. »

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς ἀναφορᾶς τῶν Ναξίων
Πρὸς τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος.

Τῇ ιδ' συνεκροτήθη περὶ τῶν ὅπλων συνέλευσις,
εἰς τὴν ὁποίαν ἀντέτεινον ἀπαξάπαντες εἰς τὸ νὰ τὰ
παραδώσουν, προβάλλοντες, ὅτι τοῦτο, δὲν τὸ κάμνουν
διὰ τὸν φόβον τῶν ἐνταῦθα εὐνομιυμένων καὶ τακτι-
κῶν Αὐστριακῶν, ἀλλὰ διὰ τὰς ἐνεστώσας τοῦ πρὸς τὸν
τύραννον πολέμου μας περιστάσεις. Ἐστάλησαν λοι-
πὸν πολλοὶ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν σύμψηφοι, διὰ νὰ
τὴν εἴπωσιν, ὅτι τοῦτο ἦτο τῶν ἀδυνάτων νὰ γένη.
Περεισθέντες οἱ ἀπεσταλμένοι μας εἰς τὸ Γαλλικὸν
προξενεῖον κ' ἐκείθεν εἰς τὸ Αὐστριακὸν ἀντὶ νὰ εὔ-
ρωσιν ἀκριατὰς νὰ ὁμιλήσωσι περὶ τῶν ὅπλων, εὐρί-
σκουν εἰς τινὰ τράπεζαν ἐκεῖ στημένον τὸ ἱερὸν Εὐαγ-
γέλιον, κ' ἔτοιμον ἱερέα τινὰ, διὰ νὰ διαβάσῃ τὴν
εὐχὴν. Καθυποβάλλονται καὶ στέλλονται περικυκλωμέ-
νοι ἀπὸ ὡπλισμένους στρατιώτας, διὰ νὰ ὑψώσουν
τὴν σημαίαν τοῦ Αὐστριακοῦ ἀντιπροξένου τὴν ἀνυ-
ψόνουν καὶ ἐνορκίζονται καὶ ἐν λόγῳ καὶ ἐγγράφῳ.
Εἰς μάτην παρέστησαν οἱ ἡμέτεροι ὅσα καὶ οἱ ἐχθε-
σινοὶ, προσδέτοντες μάλιστα, ὅτι ἡμεῖς οἱ ἴδιοι
ἤμεθα, ὡς τοῖς πᾶσι γνωστὸν, αἵτινες ἐλάβομεν κα-
τὰ τῶν Κρητῶν ὅπλα, διότι ἐτόλμησαν νὰ πειράξουν
ἐν καὶ μοναχὸν τῶν Λατίνων ἄτημιν, καὶ ἀνοίξαι
φανερὸν πόλεμον, χωρὶς νὰ ἐξετάσωμεν πρὸς ποῖους
ἀντιπαραταττόμεθα, καὶ εἰς ποῖον ἐκδέτομεν κίν-
δυνον καὶ ζωὴν καὶ περιουσίαν μας. Αὐτοὶ τὰ εἶ-
παν, αὐτοὶ τὰ ἤκεισαν. Πρὸς τὸ δειλινὸν ἐξεδόθη
δευτέρω διακήρυξις παρὰ τοῦ ὡπλαρχηγοῦ Κυρίου Ζίμ-
βουργ περιέχουσα, ὅτι « ὁ ὡπλαρχηγὸς εὐχαριστήθεις
,, εἰς ἄκρον περὶ τοῦ ἡσυχίου φερσίματος τῶν κατοίκων
,, τῆς νήσου Νάξου (ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν ὁποίων περι-
,, λαμβάνει καὶ τοὺς ὅσοι κατὰ γενικὴν τῆς Ἑλλάδος
,, δυστυχίαν παροικοῦσιν ἐν τῇ νήσῳ Νάξῳ) ἐπλη-
,, ροφόρησε περὶ τούτου τὸν γεν. ἀρχιστράτηγον τοῦ και-
,, σαρο-βασιλικῷ Αὐστριακοῦ ναυτικῷ * , ὅτι τὰ

* Εἰς τὸν ἐχρειάζοντα λοιπὸν τῶν ἡσυχίων ἐντοπίων
καὶ ξένων τὰ ὅπλα.

μέτρη εἰς τὸ νὰ συναχθῶσι τὰ ὅπλα ἀφορῶσιν εἰς τὴν κοινὴν τῆς νήσου ἡσυχίαν * ὅτι οἱ κύριοι προῦχοντες, ὅσοι εὐρίσκονται εἰς διοικητικὸν ὑποῦργημα, νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν τῶν ὅτι ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι δύσεως ἡλίου θέλει εἶναι ἐλευθέρᾳ ἢ μετὰ τῶν κατοίκων τῆς χώρας καὶ τῶν χαρίων κοινωνία· πλὴν ὅλοι ἀφείλουσι νὰ διαδαίνουσι ἀσπλοι ** ὅτι ὅσοι ἔλαβον μετοχὴν εἰς τὰ πειρατικά πλοῖα εἰς ἀγορὰν, πώλησιν κ.τ.λ. ἐὰν δὲν παρρησιασθῶσι σήμερον, διὰ νὰ πληρώσωσι κατὰ δικαίαν ἀναλογία κ.τ.λ., ἢ μὲν περιουσία τούτων θέλει κατακυριευθῇ, τὰ δὲ ἐσπίτιά των κατεδαφισθῇ *** ὅτι ὁ Δημήτριος Λάσκαρης εἰδοποιεῖται νὰ παρρησιασθῇ σήμερον πρὸς ἡμᾶς χωρὶς τινὸς φόβου, εἰ δὲ μὴ τὸ ἐσπίτίον του θέλει κατεδαφισθῇ κ.τ.λ. ****.

Τῇ 16 ἐνεργήθη ἡ κατεδάφισις τοῦ οἴκου τοῦ συμπολίτου μας Δημητρίου Λάσκαρη, καὶ ἂν τινὲς δὲν ἐμεσίτευον περὶ τὰ μέσα τῆς κατεδαφίσεώς του, ὁλόκληρον ἤθελε τὸ κατεδαφίσει· ἐκ δὲ τῶν κινητῶν τῶν ἐν αὐτῷ εὐρεθέντων τὰ μὲν ἐπῆραν οἱ στρατιῶται, τὰ δὲ κατακομματιάσαντες ἔρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν· ἀξιοκατάκριτον κίνημα! ἀλλ' ἂς μὴν ἐπροχώρει καὶ περαιτέρω ἂς ἤθελον καὶ σεβασθῇ οἱ ἀσεβεῖς στρατιῶται τὰς ἱεράς τοῦ οἴκου τούτου εἰκόνας! ὄχι! τὰς κατεκομματίασαν καὶ αὐτάς, καὶ τὰς ἔρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ τοῦτο ἐπὶ πρόσωπον τοσούτου λαοῦ! Κατηράμενη τῶν εἰκονομάχων ἐποχή, ἀνεφάνης καὶ εἰς τὰς ἡμέρας μας ἔπειτ' ἀπὸ τούτους αἰῶνας!! Πρὸς τὸ ἐσπέρας ἐξεδόθη διαταγὴ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Κυρίου Παυλοῦκη, διὰ τῆς ὁποίας ἐπαναλαμβάνονται τὰ αὐ-

* Ὡς αἱ ἡτον ἡ νῆτος τεταραγμένη ἀπὸ τῶν ἐντοπίων τῆς τὰ ὅπλα, καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ ἐχθρικά των κινήματα.

** Ἐπρεπε νὰ διαλύσῃ διόλου τὴν πολιορκίαν, καὶ νὰ ἐμφοκάρῃ τὰ στρατεύματά του, ἀφ' οὗ ὁ ἴδιος ὡμολόγησεν, ὅτι εὐχαριστήθη εἰς ἄκρον περὶ τοῦ ἡσύχου φερσίματος ὅλων γενικῶς καὶ ἐντοπίων τῆς σήσου ταύτης καὶ παραιοκούντων εἰς αὐτήν.

*** Εἰ μὲν τοὺς ἐντοπίους ἐννοεῖ, τούτους καὶ τοὺς οἰκοὺς των καὶ τὴν περιουσίαν των εἶχεν ἀπ' ἀρχῆς σχεδὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν του· εἰ δὲ τοὺς ξένους, ἦτο, δόξα σοι ὁ Θεὸς, φαπρὸν, ὅτι οὔτε εἰς τὴν νῆσον μας εὐρίσκοντο τότε ὅτε ἐσπίτια εἶχον καὶ περιουσίαν τινά.

**** Καθὼς εἶπαν οἱ ἴδιοι εἶχον ἀνὰ χεῖρας ἔγγραφον ἀπὸ τοὺς ἐπαπειλήσαντας κατὰ τὸν Ἀσπρίλιον Κρήτας τὴν οἰκονομίαν τοῦ Αὐστριακοῦ ἀντιπροξένου, ὅτι αὐτὸς ὁ Δημήτριος Λάσκαρης τοῦ εἶχε παρακινήσει νὰ τὸ κάμουν τοῦτο. Ὅσον καὶ ἂν ἐπροσπαθῆσάμεν, δὲν ἐστάθη τρόπος νὰ ἴδωμεν τὸ αὐτὸ ἔγγραφον· ἀλλ' ἂς ὑποθέσωμεν, ὅτι ὑπάρχει, μολοντὶ δὲν εἴμεθα γνώμης τοιαύτης, ἐμπορεῖ ποτέ ὁ ἐνοχὸς ἄλλων νὰ κάμῃ ἐνοχὸν αὐτῶν, καὶ ὡς ἐτύχεν;

τὰ σχεδὸν τῶν προεκδοθεισῶν διακηρύξεων, καὶ χαρίζεται πρὸς ὅλους τοὺς ἐγκαταίκους, ἐντοπίους καὶ ξένους, γενικὴ ἀμνηστία.

Τῇ 18^{τῃ} ἀπεξωφλήσαμεν τὴν ἐπιτροπὴν, δόντες εἰς αὐτὴν ὅλα ὅλα γρόσια 13 χιλ. περίπου, τὴν ὅπως ποσότητα δηλαδὴ, τὴν ἑσπείαν οἱ συμπολίται μας ἀγορασταὶ ἐχρεώστων νὰ πληρώσωσι.

Τῇ 19^{τῃ} ἔδωκεν ἔγγραφον ὑπόσχεσιν ὁ Κύριος Παυλοῦκης πρὸς τὸν προεστῶτα τοῦ μοναστηρίου τῶν Λατίνων Κύριον Σαγκρὸν, ὅτι ἂν παρρησιασθῇ ὁ Δημήτριος Λάσκαρης πρὸς αὐτὸν δὲν θέλει τὸν πειράζει. Ὁ Δ. Λάσκαρης ἐπιστεύθη καὶ ἦλθε πρὸς τὰ ἐσπέρας εἰς τὴν χώραν.

Τὸ δὲ πρῶτὴ τῆς 19^{τῃ} ἐπαρρησιάζετο πρὸς τὸν Κύριον Παυλοῦκην συντρυφευμένος ἀπὸ τὸν Σαγκρὸν καὶ ἄλλους, καὶ ἐπέτυχε παρρησιασθεῖς τὰς εὐγενεστέρας δεξιώσεις, καὶ αὐτὴν τὴν Αὐστριακὴν ὑπεράσπισιν.

Κατὰ τὰς στιγμὰς αὐτὰς ἀπελύθη καὶ ὁ αὐτάδελφος τοῦ Χ. Βασιλείου Λάσκαρης, ὅστις, ὡς ἀγοραστής, ἐκρατήθη εἰς τὰς ἀλύσσους ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, καὶ ὅστις ἀφ' οὗ ἐπλήρωσεν ἐκραιεῖτο πάλιν παρὰ νόμους διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ αὐταδέλφου τοῦ Δημητρίου· ἀμφότεροι δ' οὗτοι καθυποβλήθησαν καὶ ἔδωκαν ὑποσχετικὸν ἔγγραφον περὶ τοῦ Αὐστριακοῦ προξένου καὶ τῶν λοιπῶν, ὅποῖον καθυποβλήθητε προλαβόντως εἶχον δώσει καὶ οἱ λοιποὶ συμπολίται μας.

Τῇ 20^{τῃ} ἀνεχώρησεν ὁ Κύριος Παυλοῦκης μετὰ τὸ βασίλειον του δὲν ἠξεύρομεν διὰ ποῦ.

Τῇ 21^{τῃ} ἀνεχώρησαν καὶ τὰ λοιπὰ.

Ταῦτα, ὡς Σεβαστὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος, ἐκρίνομεν χρέος μας ἀπαραίτητον νὰ τῇ ἐξιστορήσωμεν μετὰ ὅλην τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν. Ὅπως δὲ πεπεισμένοι, ὅτι δὲν θέλει ἀδιαφορήσει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ περὶ τούτων τὰ δέοντα, μενόμεν μετὰ βαθυτάτον σέβας.

Ἐν Νάξῳ τῇ 30 Αὐγούστου 1826.

(Γ.Σ.) Οἱ ταπεινοὶ Νάξιοι

Νικόλαος Κόκκος.

Νικόλαος Ἀγαλιώτης.

(Ἐπὶ καὶ ἕτεροι εἰκοσιεπτὰ ὑπογραφαί.)

(Γ.Σ.) Ὁ γενικὸς νοτάριος Νάξου

Κωνσταντῖνος Κόκκος.

Κωνσταντῖνος Κόκκος, Δ. Καγκελάριος.

* Καὶ μόνον τοῦτο εὐρίσκειτο εἰς τὴν χώραν καὶ ἐπὶ ξηρᾶς τε καὶ θαλάσσης πολιορκημένη.